

תת"ע 4859/09/13 - מדינת ישראל נגד יוסי אל-עביד

18 מרץ 2015

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה
תת"ע 4859-09-13 מדינת ישראל נ' אל-עביד
בפני כב' השופטת לאה שלזינגר שמאי
המאשימה
נגד
הנאשם
יוסי אל-עביד

נוכחים:

ב"כ המאשימה עוה"ד בן אהרון

הנאשם וב"כ הנאשם עוה"ד גולדבאום

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

בתיק זה הוגש נגד הנאשם כתב אישום המייחס לו עבירה של נהיגה כשרשיון נהיגה פקע בשנת '89, היינו כ- 24 שנים טרם מועד ביצוע העבירה.

הנאשם אשר היה מיוצג על ידי סנגור מטעמו הודה במסגרת הסדר וביום 6/4/14 הוסכם בין הצדדים כי הנאשם יופנה לשירות המבחן לקבלת תסקיר בעניינו.

הצדדים ביקשו כי שירות המבחן, בין היתר, יתייחס לשאלת הפעלתו או הארכתו של המאסר המותנה התלוי ועומד נגד הנאשם.

ביום 21/10/14 התקבל תסקיר בעניינו של הנאשם בו ציינה קצינת המבחן כי הנאשם התקשה לשתף פעולה עם שירות המבחן וכי האמור בתסקיר מבוסס כולו על דברי הנאשם ללא אימות במסמכים רשמיים.

עוד טרם קבלת התסקיר ביקש ב"כ הנאשם להשתחרר מייצוג עקב אי שיתוף פעולה עם הנאשם.

ביום 18/12/14 מונה לנאשם סנגור ציבורי ומאז נדחה הדיון פעמיים נוספות לבקשת הנאשם.

בנסיבות אלה, כאשר הדיון נדחה בעבר בשל חוסר שיתוף פעולה עם הנאשם אשר לא התייצב לדיון ובשים לב לאמור בתסקיר שירות המבחן כי הוא גם לא התייצב לפגישות עם שירות המבחן ולא המציא מסמכים גם כאשר נדרש על ידי שירות המבחן, אין לנאשם להלין אלא על עצמו.

העומס על שירות המבחן הינו רב והנאשם ידע כי תלוי ועומד נגדו מאסר מותנה.

משלא טרח למצות זכויותיו בפני שירות המבחן ולהמציא המסמכים במועד, אין מקום להורות על דחיה נוספת של הדיון, בייחוד כאשר בקשה זו מובאת בפני ביהמ"ש כמחצית השנה לאחר שכבר ניתן התסקיר.

ככל שהנאשם מבקש להמציא המסמכים לעיונו של ביהמ"ש הוא רשאי לעשות כן במסגרת הטיעונים לעונש.

לפיכך אני מורה לצדדים לטעון לעונש עתה.

ניתנה והודעה היום כ"ז אדר תשע"ה, 18/03/2015 במעמד הנוכחים.

לאה שלזינגר שמאי, שופטת

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

1. הנאשם הורשע על-פי הודאתו, בעבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף שפקע ב- 12/1989.

2. לחובת הנאשם המחזיק ברישיון נהיגה משנת '88, 13 הרשעות קודמות מהן 10 לאחר מועד פקיעת רישונו, 7 מהן בגין נהיגה ללא ר"נ שפקע מעל שישה חודשים. אחת מהן כוללת עבירה של נהיגה בזמן פסילה. על אף שהנאשם נתפס נוהג על פי כתב האישום ונהג ביום 23/8/13 רשומה לחובתו הרשעה נוספת מיום 30/11/13 כנהג.

בגין הרשעתו בעבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף משנת 2011 תלוי ועומד נגד הנאשם מאסר מותנה למשך 8 חודשים שהינו בר הפעלה.

3. לזכותו של הנאשם הודאתו.

4. אין צורך להכביר מילים על מסוכנותה של העבירה בה הורשע הנאשם והיא מעידה כי הנאשם בז לחוקי התעבורה. הנאשם נהג כשארין ברשותו רישיון נהיגה תקף שנים ארוכות, והתעלם מהסכנה הברורה והמיידיית הנשקפת מנהיגתו ללא רישיון וכפועל יוצא ללא ביטוח.

5. בדיון מיום 6.4.14, ולאור הסכמת הצדדים, הוריתי לשירות המבחן להגיש תסקיר בעניינו של הנאשם, מבלי שהדבר ייצור ציפייה או התחייבות לעונש.

בתסקיר מיום 20.10.14, עולה כי הנאשם, כבן 44, נשוי ואב ל-3 ילדים לא הציג בפני קצינת המבחן כל אישור או מסמך המבססים טענותיו. יחד עם זאת, קצינת המבחן ציינה כי הנאשם מנהל חיי משפחה ועושה כמיטב יכולתו עבור משפחתו, אך לא פחת הסיכון להישנות התנהגותו הנדונה. לאור האמור, קצינת המבחן סברה, כי שילובו של הנאשם במסגרת טיפולית יהווה עבורו מסגרת לתמיכה והכללה. אולם, לאור קשייו של הנאשם בשיתוף פעולה עם השירות ומהיעדר פניות מצידו, אינם רואים יעילות בהמשך מעורבותם בעניינו. לאור העובדה, כי התסקיר מבוסס כולו על דברי הנאשם, ללא אימות במסמכים רשמיים, שירות המבחן לא בא בהמלצה בעניינו של הנאשם לרבות בענין המאסר המותנה העומד לחובתו.

6. התביעה עתרה להורות על מאסרו של הנאשם תוך הפעלת המאסר המותנה וביקשה להשית מאסר על תנאי, פסילה, פסילה על תנאי. הסנגור ביקש שלא למצות את הדין עם הנאשם ולהורות על הארכת המאסר מותנה, תוך התחשבות בנסיבותיו האישיות של הנאשם אשר איבד את שני הוריו ולאור מצבו הרפואי.

7. כאמור מדובר בנאשם אשר נתפס לא אחת ולא שתיים מבצע עבירה נשוא תיק זה, אלא זו הפעם השמינית שהוא עומד לדין בגין עבירה זו וכאמור על פי גליון הרשעותיו הוא נתפס נהוג לאחר שרשיון פקע כבר 10 פעמים. חומרה יתרה במקרה דנן בו גם מאסר מותנה למשך 8 חודשים, שמשמעותו מאסר מאחורי סורג ובריח, לא היה בו כדי להרתיע את הנאשם מלחזור ולבצע עבירה זו פעם נוספת. בנסיבות אלה יש להחמיר עם הנאשם ולהטיל עליו עונש שיש בו כדי להביע את סלידת החברה מהתנהגותו החמורה של הנאשם ולהרתיע אותו ואת הרבים מלעבור עבירות דומות. ושוב לא למותר להזכיר כי הענישה אינה מכוונת רק נגד הנאשם אלא גלום בה גם מסר לציבור הרחב, מסר שיהא בו כדי להרתיע עבריינים בכוח בתחום זה בדרך של קביעת רף ענישה גבוה, נוכח המציאות העגומה של הקטל בכבישים.

במעשיו ובמחדליו העיד הנאשם על עצמו כי מורא החוק אינו חל עליו. רחמנות יתרה כלפיו כמוה כהתאכזרות אל הולכי רגל תמימים ואל שאר המשתמשים בדרך. אין הצדקה לחושפם לסכנת נפשות וגם לא לנזקים הכספיים הנובעים מן הקושי להיפרע ממי שגרם לפגיעה בתאונת דרכים כשאינו מחזיק ברשיון ואינו מבוטח. ראה רע"פ 8013-13 בן גוזי נ' מדינת ישראל.

8. מתחם העונש ההולם -

כבר נקבע: "אכן ביהמ"ש קבע מתחם ענישה בין 3-9 חודשי פסילה אלא, שמדובר בעבירה ראשונה בגין נהיגה ברכב כשרישיון נהיגה פקע מעל ל-6 חודשים. ביהמ"ש קיבל את הטענה כי הנהג לא היה ער לפקיעת תוקף רישיון הנהיגה, לא היה ער לכך שלא קיבל חידוש לרישיון הנהיגה ונתפס. ומשנתפס ולמד כי רישיון הנהיגה אינו בתוקף, פעל כנדרש, חידש רישיון נהיגה. בעניינו, לא מדובר במי שזו פעם ראשונה, אלא מדובר במי שביצע

עבירה זו בעבר בשנת 2006 ומשנתפס ב-2006, לא היה מקום לבצע עבירה פעם נוספת ובוודאי שאין מקום לקבל טענה כי לא היה ער לאי חידוש רישיון הנהיגה.

בנסיבות אלה לא ניתן לקבוע מתחם ענישה בין 3 ל-9 חודשי פסילה בפועל וממתחם זה ללמוד גזירה שווה לענייננו.

עפ"ת 12139-07-13 צברי נ' מד"י שופטת אהד, מיום 2.3.14.

בעפ"ת 83867-02-12 בו הנאשם הורשע בעבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף שפקע כ- 21 שנים כי מתחם העונש ההולם בעבירה זו, בכל הנוגע לעונש מאסר, נע בין מאסר מותנה בנסיבות קלות עד מאסר בפועל בן שנה כאשר עסקין ברצדביסט. ויפם הדברים לעניינו.

9. בקביעת מתחם העונש ההולם בהתאם לסעי' 40 ג' (א) לחוק העונשין התשל"ז-1977, התחשבת בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה, בנסיבות הקשורות לביצוע העבירה, בנסיבותיו האישיות ובסיכויי שיקומו של הנאשם.

ככלל, מן הראוי להנ ג דיניות ענישה שוויונית ואחידה לגבי כלל הנאשמים. אכן, לעולם יהיה מצווה בית המשפט לתת את דעתו גם לנסיבותיו האישיות של הנאשם המסוים העומד בפניו ואינני מתעלמת מכך גם בתיק זה. אך עדיין לא מצאתי בנסיבותיו האישיות של הנאשם נסיבות מיוחדות המצדיקות חריגה ממתחם הענישה המקובל. העובדה כי הנאשם נשוי ואב ל-3 קטינים לא מנעה ממנו לבצע את העבירה נשוא התיק דנן.

זאת ועוד, על פי תעודת הפטירה שהוגשו לעיוני, אביו של הנאשם נפטר עוד באוגוסט 90' ואמו באפריל 2000, דהיינו חלפו שנים רבות וארוכות מאז. כאמור מדובר בנאשם כבן 45, נשוי ואב לילדים ולא בקטין יתום וחסר משפחה. גם בתעודה הרפואית שהגיש הסנגור לעיוני אין כדי להועיל לנאשם. מדובר בתעודת חדר מיון לפיה הנאשם הגיע לבית החולים באוגוסט 2014 עם תלונות של לחץ בחזה, שוחרר לביתו עוד באותו היום עם המלצות לטיפול תרופתי והמשך מעקב בקופת חולים. אם אכן הנאשם סבל מבעיה רפואית חמורה יותר, היה עליו להמציא מסמכים רפואיים המבססים טענה זו לשירות המבחן ולמצער לדיון היום. הנאשם לא עשה אף אחת מאלה.

10. זאת ועוד, עיינתי בפסקי הדין שהגיש הסנגור לעיוני בהם ביהמ"ש הורה על הארכת המאסרים המותנים שהיו תלויים ועומדים נגד הנאשמים ומצאתי כי בכולם למעט אחד שבו ביהמ"ש התחשב בגילו המתקדם של הנאשם שהיה כבן 69, הדבר עלה בקנה אחד עם המלצת שירות המבחן אשר ציין כי הנאשם מצוי בהליכי שיקום.

במקרה דנן, כאמור ציין שירות המבחן כי הנאשם מתקשה לעמוד בגבולות הן חיצוניים והן פנימיים ושירות המבחן סבור כי לא פחת הסיכון להישנות התנהגותו וכי הנאשם לא הביע נכונות לשתף פעולה עם שירות המבחן על מנת למנוע חזרתיות העבירה. בנסיבות אלה, שירות המבחן לא בא בהמלצה להאריך את מאסרו המותנה.

היינו , אין במי שנקט בהליכי שיקום טרם גזה"ד, אשר בכך מבטיח אי הישנות העבירה.

11. לאחר ששקלתי טיעוני הצדדים ובחנתי עברו התעבורתי של הנאשם ולאור כל האמור לעיל, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

אני דנה את הנאשם למאסר למשך 8 חודשים מאחורי סורג ובריו.

הנני מורה על הפעלת עונש של מאסר למשך 8 חודשים, כפי שנפסק על תנאי בבימ"ש תעבורה תל אביב ביום 18/1/11 בתיק 12644-08-10 לריצוי באופן חופף.

אני גוזרת על הנאשם מאסר למשך 12 חודשים למשך 3 שנים, וזאת על תנאי שלא יעבור עבירות של נהיגה בפסילה ו/או נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף מעל שנה.

מאחר וגזרתי על הנאשם מאסר, לא אשית עליו קנס.

הנני פוסלת את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 18 חודשים.

אני מורה על הפעלת עונש פסילה למשך 6 חודשים, כפי שנפסק על תנאי בבית משפט תעבורה תל אביב ביום 18/1/11 בתיק 12644-08-10 לריצוי באופן מצטבר.

הנני פוסלת את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 6 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים.

הפסילה תחל לאלתר. מניינה ממועד שחרורו של הנאשם ממאסר.

על הנאשם להמציא אישור שב"ס על סיום ריצוי המאסר לצורך חישוב הפסילה.

על הנאשם לחתום על התחייבות להמנע מעבירה של נהיגה בזמן פסילה או נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף מעל שנה.

סכום ההתחייבות 15,000 ₪.

משך ההתחייבות שלוש שנים.

יסרב לחתום יאסר 60 יום.

ההתחייבות תחתם היום.

הנאשם יאסר עתה.

לאור טענתו בדבר בעיות רפואיות, מורה לשב"ס להביא הנאשם לבדיקת רופא שב"ס טרם מאסרו, אשר יקבע כשירותו של הנאשם לרצות מאסר ותנאי ריצויו, ככל הנדרש.

ניתנה והודעה היום כ"ז אדר תשע"ה, 18/03/2015 במעמד הנוכחים.

לאה שלזינגר שמאי, שופטת

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

הכלל הוא שגזר דינו של אדם שהורשע בפלילים יבוצע מייד והגשת ערעור או כוונה להגיש ערעור על גזר הדין שהושת עליו אינו מצדיק, כשלעצמו, את עיכוב ביצועו. כלל זה נתמך בשיקולים רבים כגון החשיבות שבאכיפה אפקטיבית של הדין הפלילי ובהרחקת עבריינים פוטנציאליים (ראו: בש"פ 166/87 מדינת ישראל נ' עזראן פ"ד מא(2) 808). עם זאת, עשוי בית המשפט להורות על עיכוב הביצוע כאמור ואמות המידה בעניין נקבעו בהלכת שוורץ הידועה (ע"פ 111/99 שוורץ נ' מדינת ישראל, פ"ד נד(2) 161).

ראה ע"פ 5342/05 - עירן טפלו נ' מדינת ישראל, בפני כב' השופטת ארבל מיום 19.6.05.

מעיון בגיליון הרשעותיו של הנאשם עולה תמונה ברורה שנהיגתו מהווה סיכון ממשי לציבור. כאמור, אף ההליך הנדון לא מנע מהנאשם להמשיך ולנהוג. זאת ועוד, הנאשם לא התייצב לפגישות שנקבעו לו בשירות המבחן, כמו גם לדיונים בבית המשפט ובית המשפט נאלץ להוציא צווי הבאה נגד הנאשם על מנת להביא להתייצבות הנאשם.

משהורשע הנאשם, לא עומדת לו חזקת החפות והרחקתו מהחברה משרתת אינטרס חיוני בדמות שמירה על אינטרס הציבור ועל בטיחותם של אחרים. בביצועו המידי של עונש המאסר ישנו מסר לנהגים אשר נכשלים בהפנמת גודל האחריות המוטלת על כתפיהם שעה שהם נוהגים ברכבם בכביש, מסר לנהגים שנוהגים ללא רשיון נהיגה תקף וחרב מאסר מותנה תלוי ועומד נגדם והפרו האיסור לנהוג כי אחת דינם - מאחורי סורג ובריח. משלא השכיל הנאשם להפנים מסר זה אין לו אלא להלין על עצמו ולהתחיל ברצוי עונשו.

עמוד 6

ראה גם ע"פ 5342/05 הנ"ל.

לאור מסוכנותו של הנאשם כמפורט לעיל, ומאחר ואין בגזה"ד משום הפתעה לנאשם, שכן הנאשם ידע כי התביעה עתרה להורות על מאסרו למן ההקראה הראשונה ובשים לב למאסר המותנה התלוי ועומד נגדו, אינני מוצאת מקום להורות על עיכוב ביצוע גזה"ד.

ניתנה והודעה היום כ"ז אדר תשע"ה, 18/03/2015 במעמד הנוכחים.

לאה שלזינגר שמאי , שופטת

הוקלד על ידי ליאת קחלון